

Joachim Stockmann

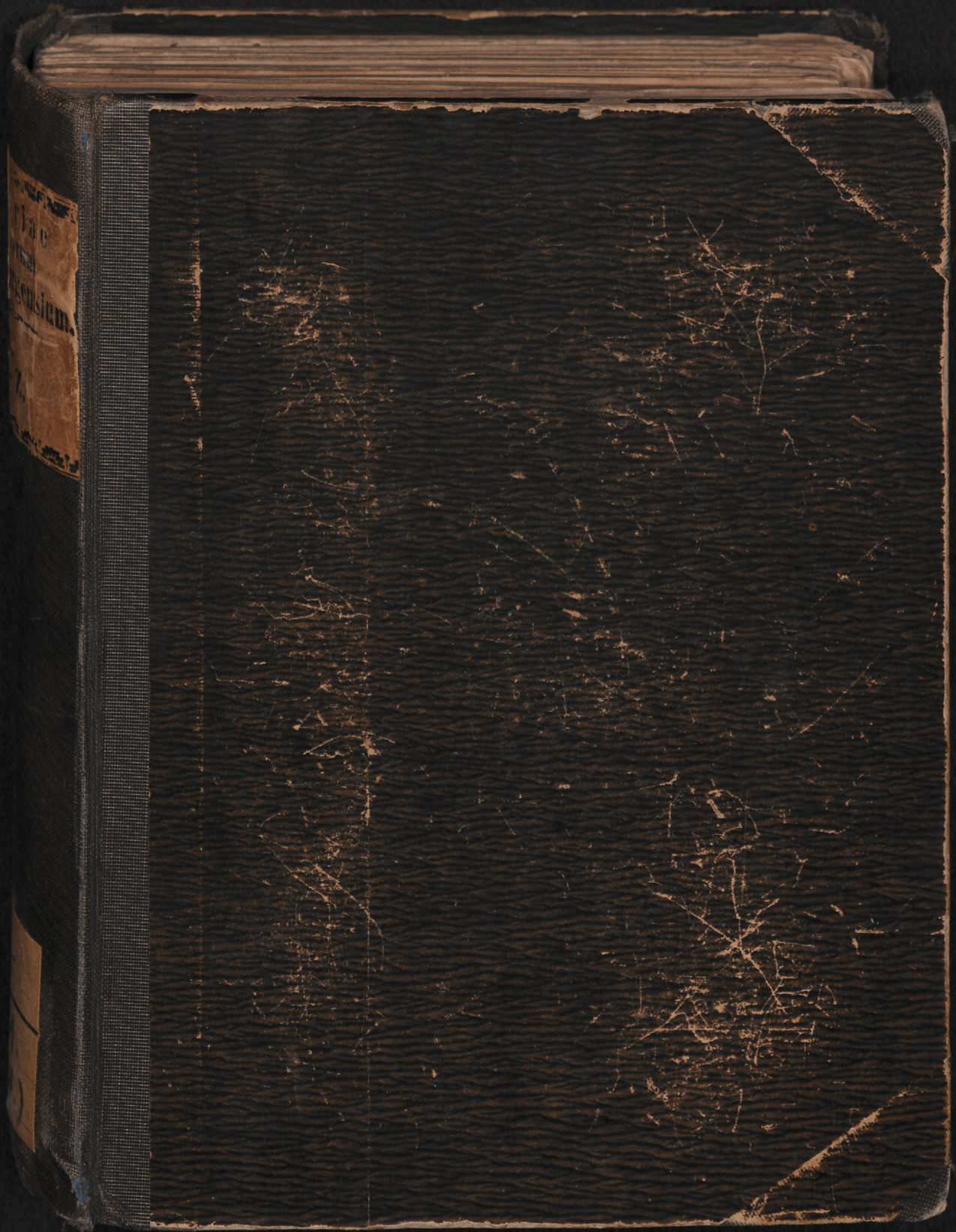
Programma In obitum immaturum, Ut optimae indolis, ita & spei optimae pueri Azariae Dn. Azariae Sturzii, Historiarum quondam in hac alma Academia Professoris ... ac Celsissimorum principum Holsatiae lineae Sonderborgensis consiliarii praecipui, filii. Publice propositum : [P.P. Sub sigillo Rectoratus ad diem 11. Febr. Anno 1630.]

Rostochi[i]: Pedanus, 1630

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn755915844>

Druck Freier Zugang

KL-241(4)¹

Oldendorp: Warhafftige entschul-
dinge. Rostock, 1533

wurde aus dem Band gelöst.

Steht bei Rara -

KL-241. (4.) <SON>

bestrahlt 2000

PROGRAMMA
In obitum immaturum,

Ut optime indolis, ita & spei optime paeri

AZARIAE

DN. AZARIAE STURZII,
Historiarum quondam in hac almâ A-
cademiâ Professoris Clarissimi, & Illustris. ac
Cellissimorum principum Holsatiae lineæ Sonderbor-
gensis consiliarij præcipui, filij.

Publicè propositum.

ROSTOCHI
Excudebat JOACHIMUS PEDANUS, Acad. Typ.

ANNO M, DC. XXX.

Rector

ACADEMIÆ ROSTOCHIENSIS,

D. JOACHIMUS STOCMANNUS

Physices Professor.

SI, quo ordine in
hujus seculi vitam
ingredimur, eo-
dem exire, siue li-
ceret, siue necesse esset: multum
omnino loci temporisq; inter
Mortem & AZARIAM STUR-
TZIUM filium interfuisset: ve-
rum nec fata eunt ordine, nec
sine ordine ea ire existimandū
Quod cum ex aliis deprehen-
dimus

A 2

dimus

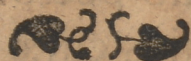
dimus exemplis, tum ex ho-
dierno satis evidenter. Ingres-
sus n. est hanc vitam & viam
AZARIAS, anno salutis christia-
næ millesimo sexcentesimo vi-
gesimo, die octavo Martij, & ad
finem ejus pervenit hoc an-
no & hujus mensis die octa-
vo: in quo itinere cum alij an-
nos multo plures confecerint
consumserintq;, ipse nondum
totos decem annos consumsit,
& alios tardiores prævenit. Vi-
deri poterat inordinatū, quod
filius decennis patrem Dn. A-
ZARIAM, Nobiliss. Amplissi-
mum.

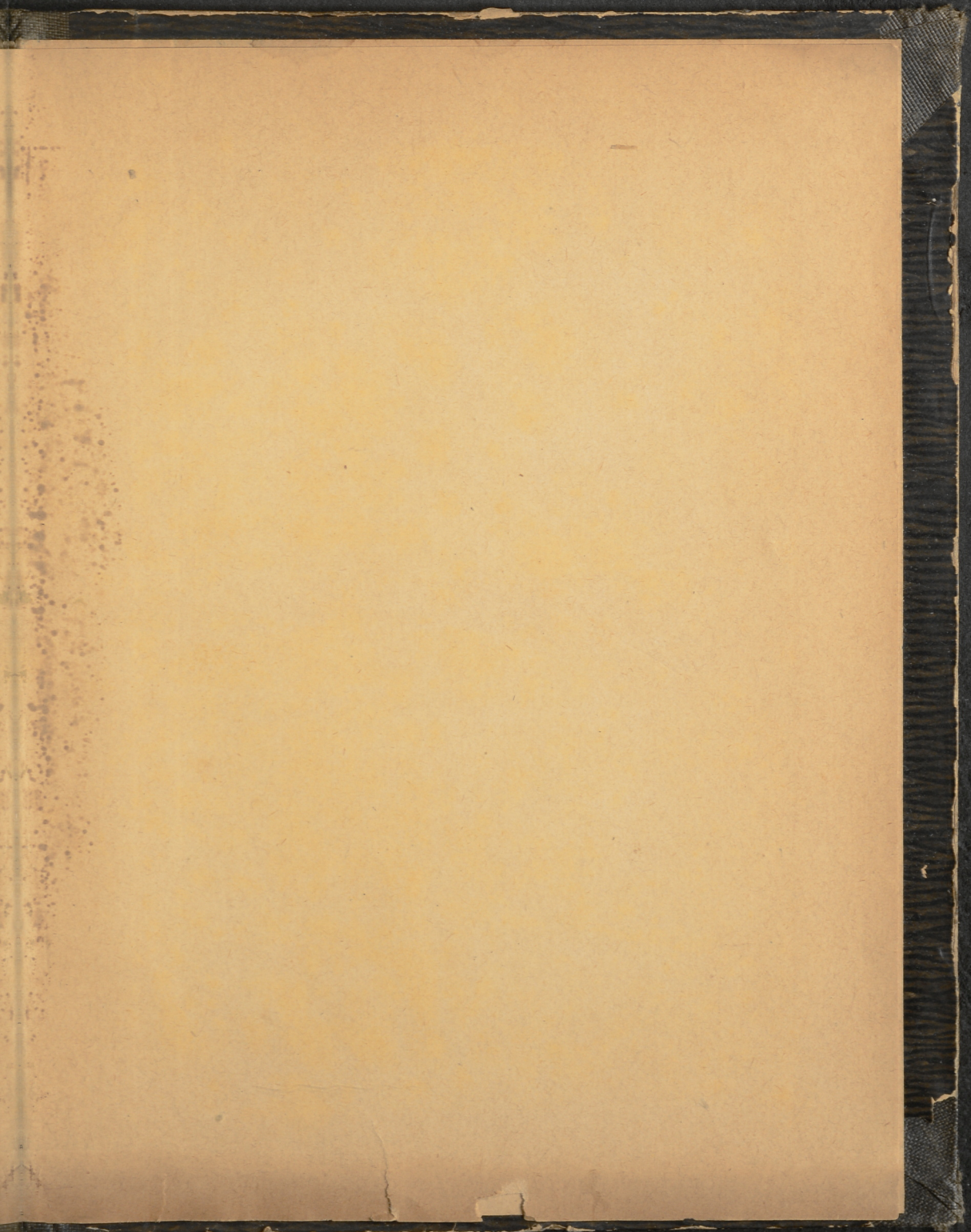
175
mum & Consultissimum vi-
rum, Historiarum in hac alma
Universitate professorem cla-
rissimum, triennio ante mortu-
um, inopina morte sequitur:
matrem vero SOPHIAM DOBBI-
NIAM, adhuc superstitem mœ-
stissimam & secundis nuptiis
Ornatissimo Doctissimoque
viro, Dn. CASPARI MEIERO, jun-
ctam præcurrit. Sed in hoc ut
videri poterat, inordinato hu-
jus & præmature pueri obitu,
nihil est, quod nos turbare de-
bet, non eo solum, quod etiam
juniores plurimi decidunt flo-
res.

res & emoriuntur, sed etiam quod sine
temporis, quod vivendum est, condi-
tione in lucem prodimus. Nihil igitur
est, quod ad ordinis & ætatis privile-
gium provocemus: Deo, cui ordinis
constat ratio, cujus taxilli nunquam
infeliciter cadunt, hanc rem commit-
tamus & huic puero gratulemur, neq;
laboribus defunctum & extra teli ja-
ctum qui situs est, planctu & lacrumis
prosequamur. Videmus n. quæ tem-
pora sint, quam turbulenta, quam pe-
riculosa, partim quæ transmisimus, par-
tim quæ transmittenda exspectamus.
Has ille turbas, hæc pericula evasit, hos
scopulos praternavigavit, adeo ut jam
optimo jure canat, quod olim in sacris,
nescio quibus, consueverat, *ἔφυγον κακὸν εὖρον*
ἔμνηρον, malum effugi, id quod melius est,
reperi. Gratulemur vero, vel hoc etiam
nomine, quod patris triennio ante de-
fun-

19
functi felicitatem tanto magis confir-
mat, quanto citius hoc turbarum peri-
culo & molestia exemptus ac libera-
tus est, licet Aristoteles, quo nullus ex
omni Ethnicorum numero pauciora
ignoravit, defuncti felicitatem poste-
riorum casibus turbari neget. Ma-
tris vicem merito dolemus, quæ
uti natum ex se filium, defuncto marito
cognominem, diligebat, ita sibi dena-
tum affectu vere materno luget. Non
ignoramus quid oneris, quantumque
molestiæ adferant liberi, ea ætate edu-
candi & instituendi, præsertim altero
parente orbat: in cuius locum licet
successerit, qui partem ejus non mini-
mam sibi commendari passus est, po-
tissima tamen cura, quidni matrem co-
quat & verset sub pectore fixa? hujus
illa molestiæ, hujus curæ præmium o-
lim ab eo, quem, ut patris nomine vo-
caba-

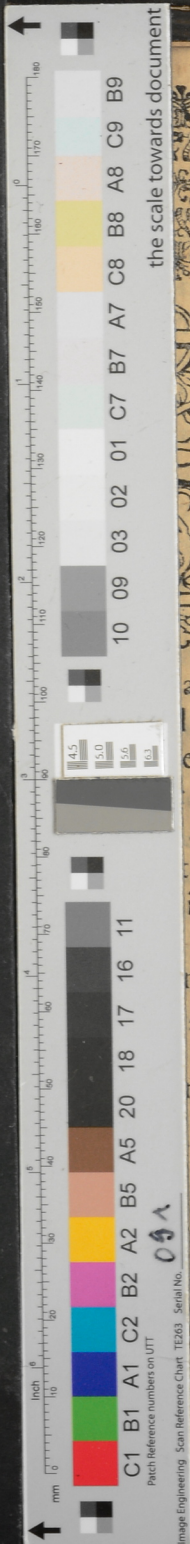
cabatur, ita paternæ virtutis æmulum
sibi majori lætitiæ futurum, quam mo-
lestiæ fuisset, sperabat. Sed hæc spes
cum & matrem luctu plenam, & reli-
quam genere virtutibusq; nobilem fa-
miliam frustrata sit, nostrum erit eam
hoc luctu, quantumq; in nobis fuerit,
levare, ac defuncto puero christianæ
pietatis & condolentiæ officium præ-
stare, quod cuilibet etiam alij debere-
mus, ut frequenti nostro conventu
exequias quæ hora prima in æde
S. Jacobæ celebrabuntur, ornemus,
Deum pro pace ac tranquillitate Ec-
clesiæ ac Reipubl. oremus, eiq; vitam &
salutem nostrâ piis ac seriis precibus
commendemus. P.P. Sub sigillo Re-
ctoratus ad diem II. Febr. Anno 1630.

Quidem diversæ passim Philosophiæ
circumferuntur descriptiones, quas
singulas, & recensere, longum; & ad
rationis, in præsentiarum, libellam re-
vocare, tædiosum foret. Antiquissi-
mam ego primâ facio: tanquã à Philo-
sophorû, quos habemus, Primatè la-
tâ, omniumque, rectè philosophanti-
um, calculò, hactenus approbatâ Pla-
tonis ea est, digna profectò Authore,
abus tantum voculis, MEDITATIONE, puta,
lvatur. Censebat Divinus ille Vir, tantò nos eva-
es, quantò vivaciùs consideremus mortem. Ne-
ipso falsus est, cùm, quodcunque in Philoso-
, circa mortis meditationem reperiamus. Mor-
, quæ rectam vivendi rationem monstrat, atque
it, quales esse in morte desideramus. Ea, animum
quæ à verò nos abducere, aut aliquam, nomini
m notam inurere possunt. Ea est, quæ do-
, timorem pellit, tranquillitatem inducit;
scasuum animum varietates firmat, adversus
reddit, quando omnia ab eodem impedinen-
tantò paratior sit, sicubi res exiget, statim,
quando est faciendum, statim exire, quo ali-
ndum, tabernaculo suo. Quæ enim ista mor-
st, aut socordia, cùm cognati simus DEO, cùm
terris animal, præter hominem, cognitione.
DE